YIL: 4
SAYI: 185

16 AĞUSTOS 1967 FİATI 100 KURUŞ

KARAOĞLAN

HAFTALIK GENÇLİK VE KAHRAMANLIK DERGİSİ

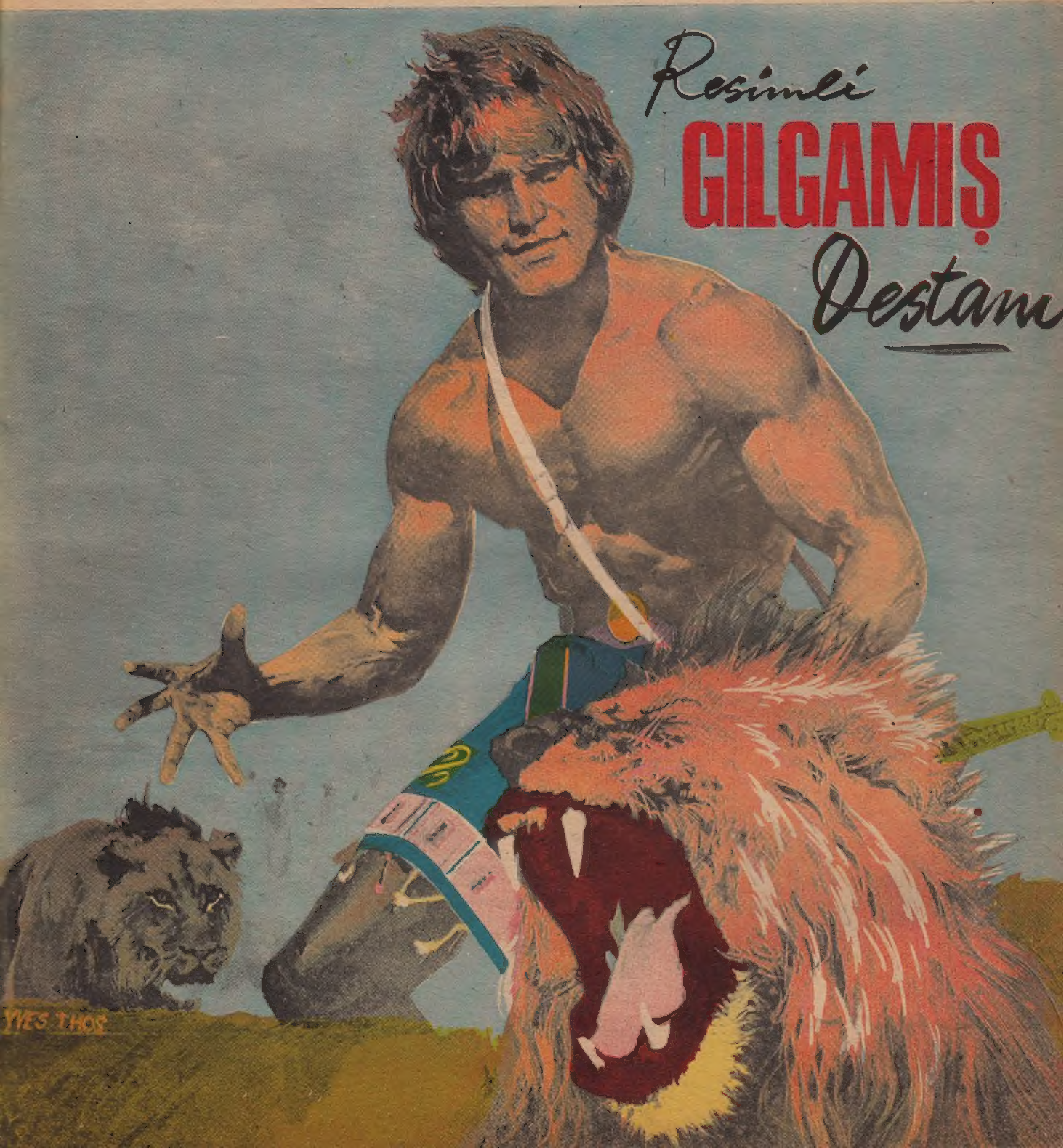

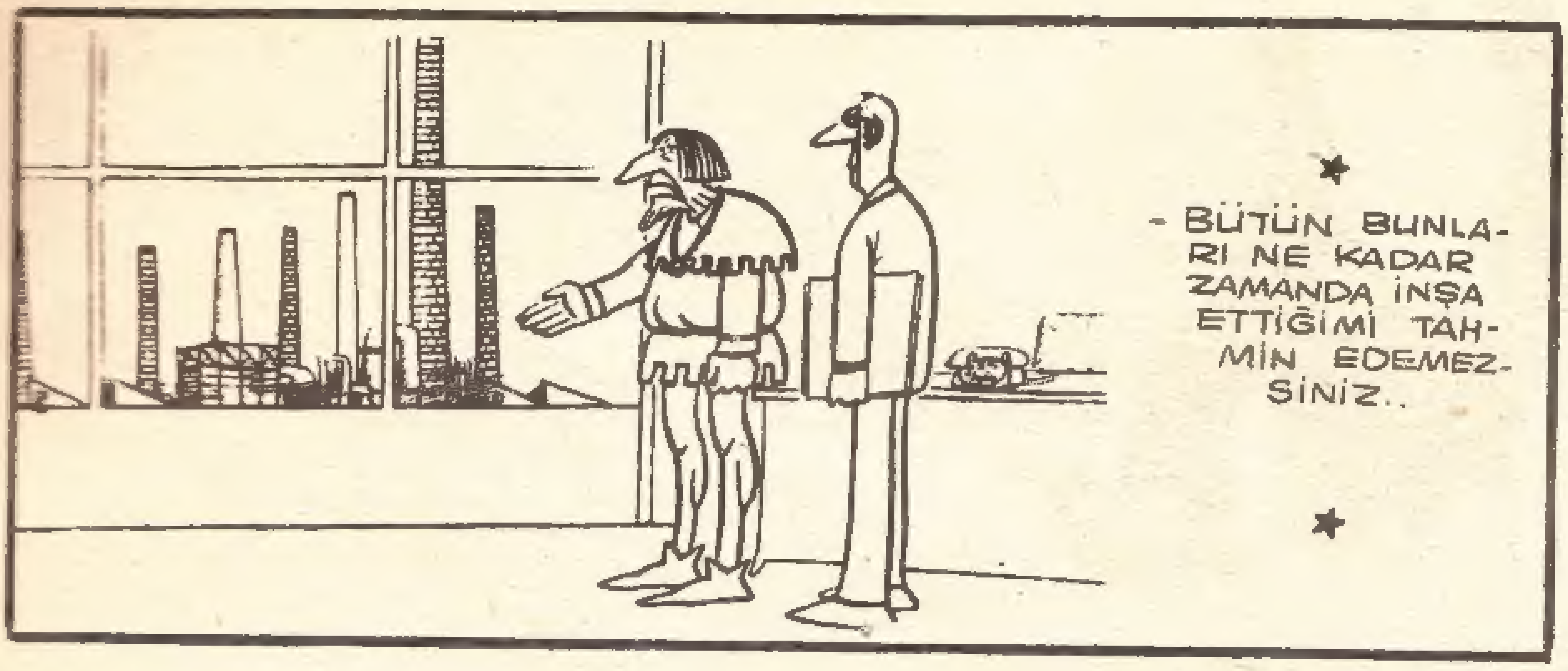

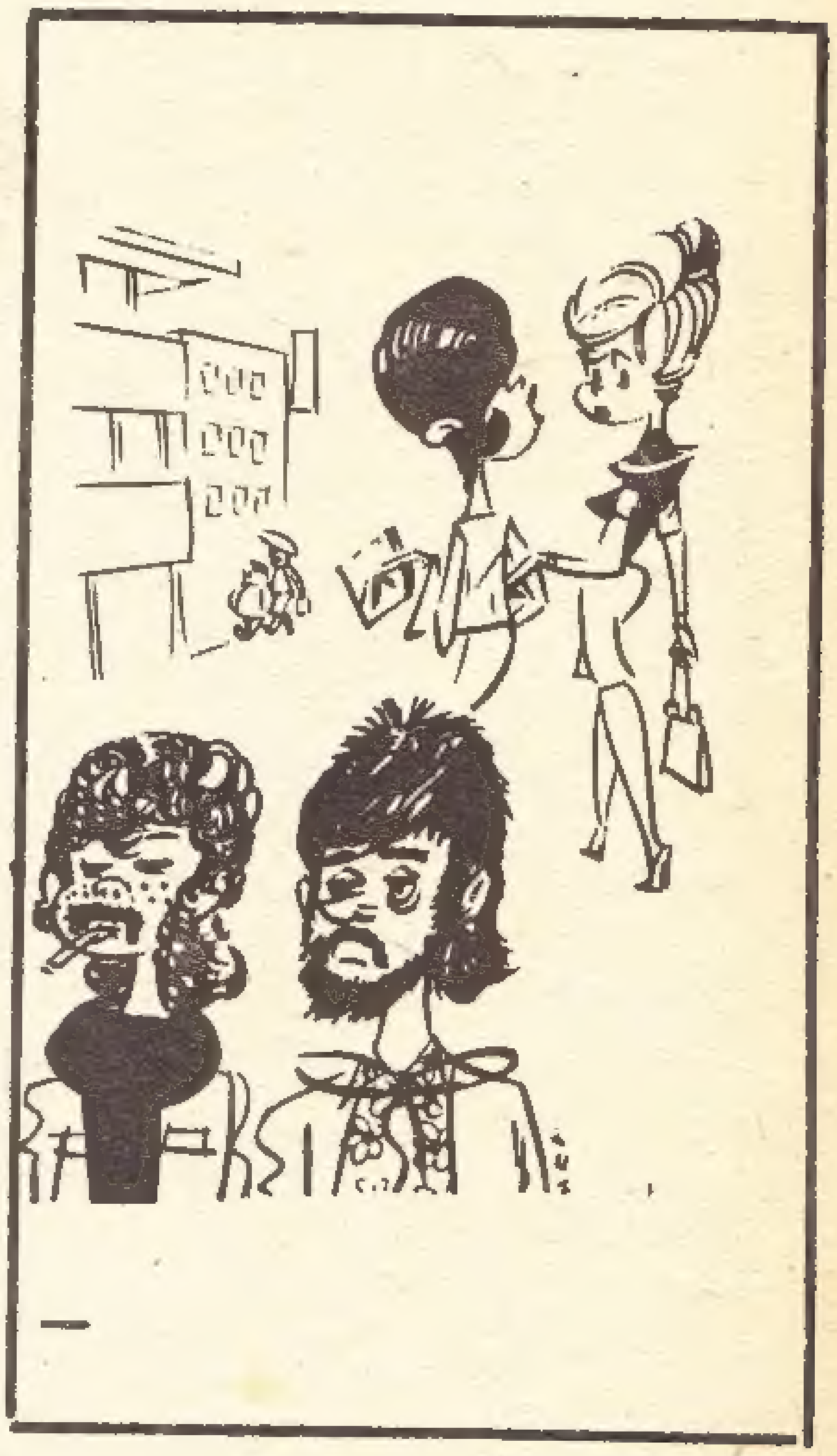

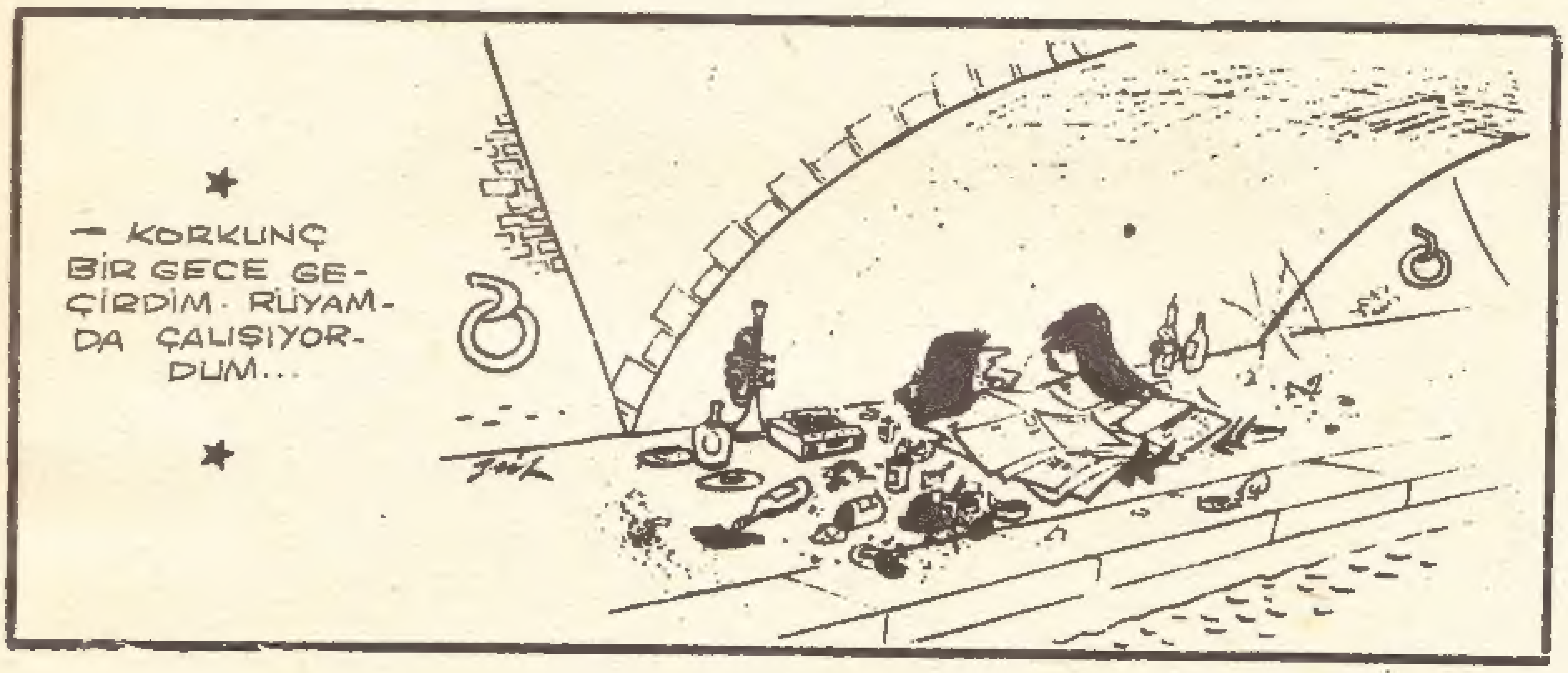

MİZAH

— SUDAN KORKUYORSUN DEĞİL Mİ ?..

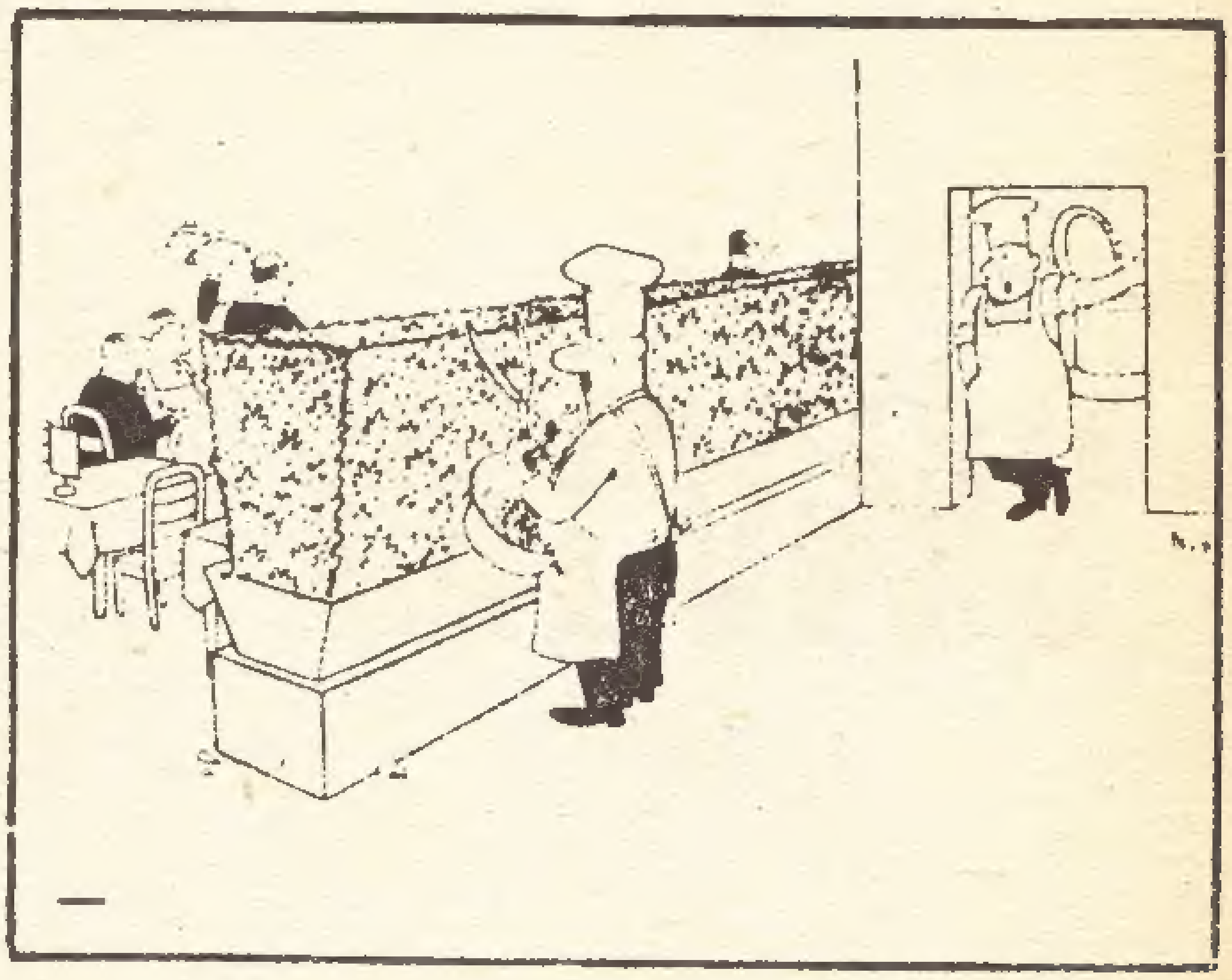

KARAOĞLAN - HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ
Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ
Cağaloğlu Yokuşu No: 42, Saadet Han, Kat: 5, İstanbul - Telf: 27 30 07

Arka Kapak (4 Renk Ofset Baskı): 1000 Lira
İLÂN VE ABONE ŞARTLARI: Ön İç Kapak: 700, Arka İç Kapak: 600, İç Sayfa: 500 Lira
Abone: Yıllığı 40, Altı Aylığı 22 Lira

ANADOLU DAĞITIMI: Gameda Dağıtım Ltd. Şirketi
Cağaloğlu - İstanbul
İSTANBUL DAĞITIMI: İbrahim Kazma, Ankara Caddesi
Vilâyet Han - İstanbul

ISA PEYGAMBER'in doğuşundan binlerce yıl önce, Mezopotamya çölü civarında URUK adında bir şehir vardı. Şimdiki adı WARKA olan bu şehir de diğerleri gibi, kendini düşmanlardan koruyabilmek amacı ile surlarla çevrilmişti. Gece ve gündüz her yanı nöbetçiler bekliyordu.

O zamanın insanları hayvan derilerinden postlara bürünür ve her zaman kılıç, kalkan ok, yay ve mızrak gibi silâh araçlarını yanlarından ayırmazlardı.

Romanımızın kahramanı Gılgamış, o devirde URUK şehrinin en büyük koruvucusu idi.

Gılgamış Uruk şehrinin kurucusu, koruyucusu ve Uruk vatandaşlarının tanrısı idi. Uruk'lular ona her bakımdan itaat ederler, taparlardı. Yiğit Gılgamış ise, hiç bir zaman kendini vatandaşlarından ayrı görmedi... Halk çiftçilikle uğraşırdı. Güneşi, suyu bol, toprağı bereketliydi.... Gılgamışa "Güneş kahraman" adını vermişlerdi. Onun varlığı herkesin yaşama gücünü arttırırdı. Son derece kuvvetli ve dayanıklıydı.. Yorgunluk bilmezdi. En ağır işleri yapar, her işten anlar, çalışmaktan bıkmaz ve oturmayı sevmezdi. Çelik iradesi ile bu şehrin insanlarını mümkün olduğu kadar barış içinde yaşatmağa çalışırdı.

SELAM!

Karaoğlan Okuyucularına

SEVGİLİ OKUYUCULAR

Bu sayımızda çok ilginç bulacağınızı umduğumuz bir resimli efsaneye başlıyoruz. İki sayı sürecek olan bu yeni resimli romanda Sümer Türklerinin büyük mitoloji kahramanı Gılgamış'ı tanıyacak destanını güzel resimlerle izlemiş ve bir kere daha anmış olacaksınız... Destanın akıcı anlatımı, güzel çizilmiş resimlerinden başka bir de öğretici yanı var ki işte asıl güzel olanı da bu....

Hepinize iyi bir hafta dileriz..

suat yalaz

ÖZÜR DİLERİZ

Dergimiz Karaoğlan, geçtiğimiz hafta basıldığı matbaada meydana gelen küçük bir arıza yüzünden gününde basılamadı ve piyasaya geç vermek zorunluğu doğdu. Elimizde olmayan bu sebepten geciktiğimiz ve pek çok okuyucumuzu merakta bıraktığımız için bütün okuyucularımızdan özür dileriz...

Kral Gılgamış, Tanrı Gılgamış, Yiğit Gılgamış, sırasında çoban olan, işçi olan Gılgamış'ın bazen canı sıkılırdı. O zaman gençleri çevresine toplar onlarla döğüşür ve yeni yetişenlere döğüşü, silâh kullanmayı, düşmanlarla çarpışmayı öğretirdi. Onu bu halde görenler, Yiğit Gılgamış'a bir kez daha hayran olurlar ve taparlardı. Hiç kimsenin kendisine erişememesi, Gılgamış'a çılgınca bir gurur veriyordu. Bu gururdan korkan Uruk'lular diğer Tanrı Anu'ya gittiler... Durumu anlattılar Anu da, Tanrı Anuru ile konuştu. Çocuklarının Gılgamışın hiddetine uğramasından korkan Uruklu analar, Tanrılardan, Gılgamışın kötüye yönelen yüreğinin normale dönmesini istiyorlardı. Anuru yepyeni ve gılgamış ayarında bir kahraman, yaratabilirdi... Fakat Uruk gençleri arasından Gılgamış'a bir rakip bulmayı tercih etti. Bu ikisi aralarında çarpışırlar ve sağ kalan başa geçerdi.

Tanrıların seçtikleri adam son derece vahşi güzellikteydi. Adı Enkidu idi. Nereden geldiğini kimse bilmedi. Aynı Gılgamış gibi güçlü kuvvetliydi. Aslanları öldürür postlarını vücuduna sarardı. Suyu nehirlerden içer, dağ hayvanları ile beslenir ve çobanlık yapardı. Kısa zamanda, Uruk çevresine yerleşti. Bir gün, köylünün biri ona rastladı ve son derece şaşırarak, koştu, durumu Gılgamısa anlattı.

Nasıl?... Kim olabilirdi bu kadar kendisine benzeyen bu adam. Kendisinden fazla bir güzelliğe güce, kim sahip olabilirdi...? İmkân var mıydı buna? Gılgamış çılgına dönmüştü..... Bu garip adamı çok merak etti ve muhakkak görmek istedi. Yerini öğrenerek Uruk'lu bir kadını, onu alıp getirmesi için, dağlara gönderdi.

Dağların, çöllerin vahşi adamı Enkidu, Uruklu kadınla, şehre girerken içinde yepyeni bir duygu doğdu. Kendisini bir Tanrı gibi hissetti ve Gılgamışın sarayına ağır adımlarla yürüdü.

Gılgamış, sarayda merak ve sabırsızlıkla, rakibini bekliyordu. Anası Hin Sun, onu yatıştırmağa çalışıyor ve bu adamla arkadaş olacaklarına onu ikna ediyordu.

Ansızın şehrin sokakları gürültüyle, insan çığlıkları ile doldu. Gılgamış ne olduğunu anla - mak için dışarı çıktığı zaman gördükleri onu müthiş şaşırttı. Aynen kendisi gibi güzel, güçlü ve heybetli bir adam Urukluların takdir alkışları, çığlıkları arasında saraya doğru ilerliyordu. Gılgamış bir süre onu seyretti ve düşündü. . .Az sonra İSHARRA TAPINAĞI önünde, uruklularm ortasında, iki adam döğüşe hazırdılar.

İlâhe İsharranın kutsal huzurunda ve Uruk - luların meraklı bakışları altında son derece güçlü bu iki adam birbirlerine saldırdılar. İkisinin de gücü aynıydı. Saatlerce döğüştü ve yenişemediler. Son bir defa daha kendilerini ölçmek istediler. Yavaş yavaş içlerinde birbirlerine karşı kardeşlik duyguları ile doldular. . . Birbirleri - nin cesaretine, kuvvetine hayran oldular. .

Uruk şehrinin kurucusu ve koruyucusu Gılgamış sonsuz hayatı, ölmezlik ünvanını kazan - mak istiyordu. Enkidu ile birleşerek Uruk'u tehdit eden canavarları onunla yenmeği düşündü. . . Ve ona dediki "Sana Uruk şehrini tehdit eden canavar Humbaba'dan sözedeyim. Yakında bir ormanda duruyor. . . Güneşimizi gölgeliyor. Ölmezliğe erişmek için o canavarı öldürmek istiyorum. . . . "

Sonra devam etti: "Humbaba, her şeyi mahveden bir canavardır. Ölümün ta kendisidir. İs - ter misin onu öldürelim de hayatı, yaşamağı kazanalım Enkidu? . . . . "

Enkidu'nun cevabı gayet kısaydı "Gidip silâhlarımızı hazırlıyalım. . . "Bu gidişin haberi, şehirde büyük bir panik yarattı. Uruklular, koruyucularını kaybedeceklerinden korkmağa başladılar. Fakat Gılgamış, arkadaşının varlığı ile, daha bir cesaretli olmuştu, kaderine daha yürekli ce bakıyordu. Anası ile vedalaştı Gılgamış. . . Enkidu da yanındakilerle helallaştı. . . Ve şehirden çıktılar. .

DEVAMI GELECEK SAYIDA

85
Şövalye Raymond, korkusunu giderecek kadar asker topladıktan sonra zindana indi...
Fakat zindanda, Kapısını Karaoğlan'ın üstüne sürgülediği hücreye gelince umduğunu yine bulamadı... Nöbetçiler ağızları ve elleri bağlı, devrilmiş yatıyorlardı...
HAY CANIN CEHENNEME ÇIRA OLASI!.. YİNE KAÇMIŞ!
resimli roman ajansı
DUVARI DELİP KAÇMIŞ. ÖTE YANA GEÇMİŞ.. TEZ BULUN ŞUNU.. DELİ OLACAĞIM.. YAKALAYIN ŞUNU!.
Bu sırada Karaoğlan geçtiği dar bölmede ne yana gideceğini düşünüyordu...
BİR SÜRÜ YOL VAR.. NE YANA GİDECEĞİMİ BİLEMİYORUM!...

Karaoğlan, gözü karanlığa iyice alışınca rastgele bir koridor seçip koşarak uzaklaşmaya başladı...
KAÇTIĞIM ZİNDANDAN BİR HAYLİ UZAKLAŞTIM. SANIRIM. AMA HALÂ BİR ÇIKIŞ YOLU BULAMADIM!
Karaoğlan ayağı ansızın bir sopaya takılınca koca bir küpün üstüne yıkıldı...
HAY CANINI ALBIZLAR ALASI. ŞİMDİ SIRASI MIYDI ?
resimli roman ajansı
Koca küplerin taş koridorda yankılar yapan gürültülerle devrilmesi zindancılardan birinin keyfini kaçırmıştı...
GENE NE OLUYOR ? BİR GÜN OLSUN ŞU TENCEREYİ ADAM GİBİ KAŞIKLAMAK NASİP OLMAYACAK MI?

Zindancıların en belâlısı ve en taş yüreklisi olan Körbelâ namlı zak, duvardan kandili aldı...
87
SES AŞAĞIDAN GELDİ GENE BİRİSİ KAÇMAĞA ÇALIŞIYOR GALİBA..
KÖRBELÂ'NIN ELİNDEN ŞİMDİYE KADAR KİMSENİN KAÇAMADIĞINI ÖĞRENEMEDİ GİTTİ ŞUNLAR!...
Ucu kurşunlu kamçısını bileğine saran dev yapılı zindancı, iki adım ilersindeki demir sürgülü kapağı söylenerek açtı.. Sıtma görmemiş sesiyle karanlık dehlize bağırdı...
HEEY! KİM O, BEYNİNİ KEMİREN FARELERDEN KAÇIP BENİM KURŞUNLU KAMÇIMA KOŞAN ÖLÜME SUSAMIŞ, AKILSIZ ÇILGIN!...
resimli roman ajansı
Zindancı Zak, hiç ses gelmeyince daha iyi görmek için kandili aşağı uzattı...
ZAK'IN DAYAĞINI YEMEKTENSE ON KERE ÖLMENİN DAHA İYİ OLDUĞUNU SÖYLEMEDİLER Mİ SANA?..
Ansızın bir el uzandı ve Zak'ın bileğine yapıştı...

BUNU HİÇ BEKLEMİYORDUN DEĞİL Mİ ? KENDİNİ BEĞENMİŞ KOCA SALAK!
88
Körbelânın bileğine yapışan karaoğlan onu bütün gücüyle aşağı çekmişti...
Fakat Karaoğlan'da beklemediği bir şeyle karşılaşmıştı... Beyin üstü yere düşen Zak sersemlememişti bile....
DEMEK ÖLÜME SUSAMIŞ O GÖZÜ KARA ZAVALLI SENSİN HA ?...
PALAVRAYI BIRAK ZAK! EĞER BİR KILIÇTA AKILSIZ KAFANIN KOCA GÖVDEDEN AYRILMASINI İSTEMİYORSAN BENİ BURADAN...
Fakat Karaoğlan sözünü bitiremedi.. Zak'ın ucu beş kurşunlu kamçısı ansızın boğazına dolanıvermişti...
BENİ APTAL ZANNEDİP ALDANAN İLK ÇILGIN SEN DEĞİLSİN. DELİKANLI... ŞİMDİ NASIL BİR BELÂYA ÇATTIĞINI ANLAYACAKSIN!

Körbelâ Żak kamçısını hızla çekince Karaoğlan yüzüstü kapaklandı...
89
ŞİMDİ SAĞ OLDUĞUNA PİŞMAN OLACAK ÖLMEK İÇİN YALVARACAKSIN!..
SENİNLE UĞRAŞMAK İSTERDİM AMA, ZAMANIM ÇOK AZ ARKADAŞ!
Karaoğlan, elindeki kılıcı bütün gücüyle tutup savurdu... Ağır kılıç Zak'ın gerilmiş göğüs kafesine hart diye saplandı...
AĞGH!
SENİN GİBİ AKILSIZ DEV YAVRULARINI ÇOK GÖRDÜK!
SUAT YALAZ 27-3-67

BU KOCA DANGALAĞIN HESABINI GÖRDÜK AMA. ASIL DIŞARIYA ÇIKTIĞIM ZAMAN BAKALIM NELERLE KARŞILAŞACAĞIM ?
90
ZAK'IN GİRDİĞİ KAPIDAN ÇIKMAK ZOR OLMAYACAK!
Karaoğlan kapaktan çıkar çıkmaz kol gezen devriyelerle karşılaştı. Adamların gözleri hayretten faltaşı gibi açılmıştı...
BENİ BEKLEMİYORLARDI... KÜÇÜK DİLLERİNİ YUTACAKLAR NEREDEYSE ONLARIN ŞAŞKINLIĞINDAN FAYDALANMALIYIM.
HEEYY!.. BU HERİF ZİNDANDAKİ MAHKUM!.. TUTUN. KAÇMASIN... YOKSA KELLELERİMİZ YERİNDE KALMAZ!..
Karaoğlan hiç bekletmeden kılıcını çekip ileri atıldı...
AÇILIN BAKALIM! KEÇİ SAKALLI SARAY KABADAYILARI... YOKSA YÜZÜNÜZÜN ŞEKLİNİ BİR GÜZEL BOZARIM!..

BU GECEYİ BİRAZ SIKIN-TILI GEÇİRECEKSİNİZ ARKA-DAŞLAR.
AMAN!
AHH!
SENİN DE EMEKLİYE AYRI-LIP SIĞIR GÜTME ZAMANIN GELMİŞ! ARTIK BABA-LIK!
HING!
Ne kadar seçme savaşçı da olsalar sara-yın askerleri Karaoğlan'a çerez gibi gelmiş-lerdi.. Kısa zamanda hepsi bir köşeye kıvrıldı kaldı...
SENİN CANINI BAĞIŞ-LIYORUM. EMİR KULU OLDUĞUN İÇİN BİR TEKME YETER SANA!..

Karaoğlan, ilk gurup askeri haklayınca kendini dışarı attı...
92
OH!.. ÇOK ŞÜKÜR! DEMEK KADERDE YİNE AÇIK HAVAYA ÇIKMAK VARMIŞ!. NE GÜZEL TEMİZ HAVA!
Fakat onu zindanda bulamayan Şövalye Raymond da dışarı çıkmıştı... Karaoğlan'ı gördü... Cin çarpmış gibi bağırmaya başladı...
İŞTE BURADA!.. AHIRLARA DOĞRU KAÇIYOR. KOŞUN! YAKALAYIN!
Karaoğlan büyük ahırın içinde kayboluverdi...
BU GİBİ YERLERDE KAVGA MALZEMESİ ÇOKTUR.. ADAM ZORDA KALMAZ!
BU GECE ŞÖLENE OTURACAKTIK. NE GÜZEL.. ŞU KARAOĞLANIN ETTİĞİNE BAK!
MERDİVENE ÇIKIYOR! BU YANA KOŞUN!

Karaoğlan dısarıda izini kaybetmeye uğraşırken Prenses Zabel'in kapısı açıldı... ve kızı prenses Aliks odanın ortasına atıldı...
ANNE! ANNECİĞİM!
ALİKS YAVRUM!
AL KIZINI PRENSES! ŞÖVALYE RAYMOND, ŞU SIRALARDA AYAK ALTINDA DOLAŞMASINI İSTEMİYOR ONUN!..
93
DIŞARDA NELER OLUYOR ALİKS? BU BAĞIRIŞMALAR GÜRÜLTÜLER NEDİR?
KARAOĞLAN KAPATILDIĞI ZİNDANDAN KAÇTI.. ONU YAKALAMAĞA ÇALIŞIYORLAR...
O ZİNDANDAN ANCAK KARAOĞLAN KAÇABİLİRDİ. DUA EDELİM İŞİN SONUNU GETİRSİN!..
Karaoğlan'ın köşe kapmaca oyunu devam ediyordu...
ŞU MERDİVENİ ALIRSAM ONLAR BURAYA ÇIKINCAYA KADAR BİR HAYLİ ZAMAN KAZANMIŞ OLURUM!.

Karaoğlan, ahırdan dama, damdan bahçeye derken saraya adım adım yaklaşıyordu...
VAY KÖPOĞLU! KİM ATTIYSA BİZİ AĞAÇA ÇİVİLİYORDU... AZ KALSIN!...
94
Sarayın dört bir yanına dağılan askerler fellik fellik Karaoğlan'ı arıyorlardı...
NE YANA BAKSAM ASKERLER! YERDEN FIŞKIRIYOR.. SANKİ KÖPEKLER!
Karaoğlan, saraya doğru bir çıkış daha yapmak istedi ama bir gayretli önünü kesti...
HAY SALAK HAY! BİR YERE SAKLANSAN DAHA AKILLICA BİR İŞ YAPMIŞ OLURDUN!
AL SANA BİR ASKERLİK HATIRASI!
AH!! YANDIM!
Karaoğlan, Askerin göğsüne uzun, kanlı bir çizgi çekiverdi...

Karaoğlan için bir tek yol kalıyordu.. Merdivenlerden yukarı çıktı...
BU SALAKLAR İLE EĞLENECEK SIRA DEĞİL!
SAYIN ŞÖVALYEM, KARAOĞLAN'I BULDUK.. SARAYA GİRDİ.. PRENSES'İN ODASINA DOĞRU GİDİYOR!
ÇOK İYİ..AKLINCA ONA SIĞINACAK. KOŞUN, YAKALAYIN!
Merdivenin üstünde Karaoğlan'ı dört nöbetçi karşıladı...
PRENSES ZABEL'İN ODASI MI ?
YOK CANIM! PRENSES ZABEL'İN ODASINA AZRAİL GELSE GİREMEZ VER KILICINI BANA!
SİZDE ÖTEKİ ARKADAŞLARINIZ GİBİ TAMUYU BOYLAMAK İSTEMİYORSANIZ YOLUMDAN ÇEKİLİN!

Karaoğlan, en yakındaki kapıdan içeri daldı.. Burası sarayın dehlizlerinden biriydi...
BURAYA GELİN ARKADAŞLAR! SARAYIN DEHLİZİNE GİRDİ... KISTIRDIK SAYILIR KOŞUN!
Gerçekten sarayın dehlizine dalan Karaoğlan, biraz sonra her yoldan bir gurup askerin önüne çıktığını gördü...
ASKERLER GELİYOR! SARAYA GİRMEKLE İYİ ETMEDİM GALİBA!
Arkasındaki dehlize dönen Karaoğlan oradan da yalın kılıç gelenleri görünce....
İŞTE! BURADA!
KUŞATIN ÇEVRESİNİ YAKALADIK!
BU KEZ İYİDEN KISILDIK GALİBA!

TAM YERİNE GELMİŞİM DESENE! KAFANIZ YARILMADAN ÇEKİLİN KAPININ ÖNÜNDEN
SANA VER KILICINI DEDİM!
Karaoğlan nöbetçiye bir şey söylemedi. Bir nara atıp saldırdı...
KILICIMI İSTİ-YORSUN HA! AL BE ASLA-NIM İSTE-DİĞİN KI-LIÇ OL-SUN!
VURUN ÖLDÜRÜN ŞU BAYIRIN İTİNİ!
AAAH!
SÖZÜMÜ DİNLEME-DİĞİNİZE PİŞMAN OLACAKSI-NIZ! HAYDİ BAKALIM!

Kavgayı içerden izleyen ana-kız da merak içinde idiler...
BAĞIRANLAR VAR. KİM KİMİ HAKLIYOR ANLAŞILMIYOR Kİ ?
KARAOĞLAN'IN SESİNİ DUYUYORUM! KAPIYI AÇ ONU İÇERİ ALALIM!
KAROĞLAN! BURAYA GEL KARAOĞLAN!
Karaoğlan iki nöbetçiyi daha devirdikten sonra prenses Aliks'in açtığı kapıdan içeri girdi..
ESKİ BİR DOSTU GÖRDÜĞÜME PEK SEVİNDİM PRENSES!
ANAŞINA BAK KIZINI AL DEMİŞLER AMA.. SİZ ANNENİZ GİBİ KALLEŞ ÇIKMADINIZ!
BİR ŞEYİN YOK YA ?

Bu sırada Şövalye Ray-mond'da olay yerine yetişti...
NERDE ?.. NERDE O ?..
İÇERDE ŞÖVALYEM, KAPIYI KA-PATMADAN!..
99
ÖZÜR DİLERİM PRENSESLERİM, KAPIYI KAPATA-LIM DAHA RAHAT KO-NUŞU-RUZ!
Sesleri duyan Karaoğlan güzel kadınlardan aklını son anda kurtarıp kapıya aban-dı...
AAAAH!... ELİM!...
SESİNİZ BANA ZİNDANDAKİ AÇ SIÇANLARIN CIYAK-LAMASINI HATIR-LATIRLATIYOR DOSTUM ŞÖVALYE!..

Kovboylar kıralının dramı

Roy Rogers, başarısını biraz da duygulu atı Trigger'e borçludur ve kazandığı ünvanları onunla paylaşmaktadır.... TRIGGER, Roy için en değerli bir arkadaştır, anlayışlı bir varlıktır...Ne yazık ki bu kahraman at, geçen yıl 33 yaşında iken öldü... Ardında bir türlü doldurulmayacak bir boşluk ve yaralı bir kalp bıraktı...Roy, uzunca bir süre çok sevdiği atı için yas tuttu..

.Bu onun için unutulmaz bir yara, derin bir yıkım ve beklenmedık bir dramdı.Roy Rogers 1943 de Dale Evans ile evlendiği zaman, diğer bir çokları gibi, sıradan kowboy artistliği yapıyordu.

Dale çocuklar için kitaplar yazar, bir yandan da sınemada eşine eşlik ederdi. 6 tane çocuğu evlât edindiler...: Bunlardan bır kız Debbie Lee 1961 de bir araba kazasında öldüğü zaman Dale onun hatırasına da bir kitap yazdı ve gelirini çocuk hastahanelerine bıraktı.Bir yıl sonra da oğlu John Davis öldü.Ailenin bu iki kaybı çok üzüntü yaratmıştı. Sevgili atları Trigger de ölünce mutlu ve neşeli bir topluluk yasa büründü. Şimdi yeniden eski günlerine dönmeğe çalışıyorlar.Amerikalı seyirciler için, Roy Rogers son derece iyi yürekli, meziyetli büyük bir insan ve değerli bir sanatçıdır.

TUROK canavarın pençesinde

İLERİDE MAĞARANIN İÇERİSİNE VAR GİRMEK IŞIK. ORADA MULG'A SALDIRDI KUÇÜK ADAMLAR ZIPKINLARİYLE...
ZIPKINLAR MULG'UN CANINI ACITTI AMA MULG SOPAYLA ADAMLARI VURDU... VE YOLUNA DEVAM ETTİ...
BURAYA IŞIK GELİYOR DEMİŞTİ AMA. MULG'UN HİKÂYESİNİN DEVAMINA İNANABİLİR MİYİZ BİLMİYORUM...
DİKKAT EDİN!
ŞU SAVAŞÇILARIN GÖLGELERİNİN BOYLARINA BAKIN!

DEVAMI VAR..

ÇOKSAKAL ile YOKSAKAL

GİZLİ OK'UN PEŞİNDE

DEVAMI VAR.

HEYECAN KASIRGASI BİR DERGİ

RİNGO

*

BİRBİRİNDEN GÜZEL
BİRBİRİNDEN İLGİ ÇEKİCİ
WESTERN_KOVBOY
RESİMLİ ROMANLARI

Silahım Kanunumdur

Tabancalı Serseri

DEMİR AT

Zapata Celladı

BET KİT

CUHUKA Belalı Klavuz

ve.. *Vahşi Batının Genç Aslanı*

Yakında

Çıkıyor